

LUẬT THẬP TỤNG

QUYỂN 44

LUẬT NI (Tiếp Theo)

III-BA MƯƠI PHÁP XẢ ĐỌA (Tiếp Theo)

4. *Pháp Hai Mươi Tám: Xin Làm Phòng Xá Cho Nhiều Người Lại Dùng Làm Việc Khác.*

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó có các Tỳ-kheo-ni xin tài vật muốn làm phòng xá cho nhiều người, các cư sĩ hỏi là muốn làm gì, đáp là muốn làm phòng xá cho nhiều người. Các cư sĩ, Bà-la-môn tín tâm cúng rất nhiều tài vật, các Tỳ-kheo-ni này nhận tài vật rồi, do lúc đó thời thế mất mùa đói kém nên tự nghĩ: “Nay thời buổi khó khăn, ai cũng lo cho mạng sống của mình, ta cũng phải lo mạng sống của mình trước rồi sau hãy làm phòng xá cho nhiều người”, nghĩ rồi liền ăn dùng hết số tài vật này. Thời gian sau được mùa, thời thế thịnh vượng, các Tỳ-kheo-ni này lại xin tài vật làm phòng xá cho nhiều người, các cư sĩ hỏi; “Những tài vật mà chúng tôi cúng trước đây đâu rồi”, các Tỳ-kheo-ni liền nói rõ nguyên do kể trên, các cư sĩ nghe rồi liền quở trách: “Sa-môn Thích nữ tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà xin được tài vật để làm việc này lại đem dùng vào việc khác, giống như phu nhân của vua, vợ của đại thần”. Có Tỳ-kheo-ni thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi các Tỳ-kheo-ni này: “Các cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni xin tài vật để làm việc này lại dùng làm việc khác”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau: Nếu Tỳ-kheo-ni xin tài vật để làm việc này lại đem dùng làm việc khác thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề.

Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề là tài vật này nên xả, tội Ba-dật-đề nên sám. Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ-kheo-ni xin tài vật để làm việc

Tăng lại dùng vào việc khác; tùy xin được bao nhiêu, tùy dùng bao nhiêu thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề bấy nhiêu.

5. *Pháp Hai Mươi Chín: Xin Y Dây Quý Giá*

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó có Tỳ-kheo-ni tên Đạt-ma-đề-na vào những đêm mùa đông giá lạnh chỉ mặc chiếc đơn y để đi khát thực. một thương nhân thấy vậy liền đến nói với các tướng quân: “Các ông giàu có được ấm no là nhờ nhân duyên của ni Đạt-ma-đề-na, mỗi người các ông không thể mua cho cô ấy y dây hay sao, lúc này là mùa đông giá lạnh mà cô ấy chỉ mặc đơn y để đi khát thực, nếu các ông không thể mỗi người mua y dây cho thì nên hùn chung lại mua”, thương nhân này vì muốn họ khởi tâm kiêu mạn nên nói như thế. Các tướng quân liền nói: “Chúng tôi sẽ hùn chung mua y dây cho cô ấy”, nói rồi liền kêu ni tới nói rằng: “Cô cần loại y gì, chúng tôi sẽ mua cúng theo ý cô”, đáp: “Tôi cần loại y dây giá năm trăm tiền”, các tướng quân này liền mua loại y dây quý giá này cúng cho ni. Tỳ-kheo-ni này mặc y quý giá này đi khát thực, các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích nữ tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại mặc y dây quý giá đi khát thực, giống như phu nhân của vua, vợ của đại thần”. Có Tỳ-kheo-ni thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại mặc y dây quý giá đi khát thực”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni muốn xin y dây quý giá thì được xin y trị giá cho đến bốn tiền, nếu xin quá giá tiền này thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề .

Tiền là chỉ cho đại tiền, một đại tiền là mười sáu tiểu tiền. Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề là y này nên xả, tội Ba-dật-đề nên sám.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ-kheo-ni xin y dây quý giá quá bốn tiền, tùy xin được bao nhiêu thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề bấy nhiêu.

6. *Pháp Ba Mươi: Xin Y Mỏng Quý Giá*

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó mùa đông đã qua, mùa nóng lại đến, Tỳ-kheo-ni Đạt-ma-đề-na mặc y dây quý giá đi khát thực nên đầu mặt đều ra mồ hôi, mắt lòa vì nóng. Một thương nhân thấy vậy liền đến nói với các tướng quân: “Các ông giàu có được no ấm đều là nhờ nhân duyên của ni Đạt-ma-đề-na, mỗi người các ông không thể mua cúng cho cô ấy y mỏng hay sao. Nay trời nóng bức mà cô ấy mặc y dây nên

đầu mặt đều chảy mồ hôi, mắt lòa vì nóng. Nếu mỗi người các ông không thể mua y mỏng cho thì nên hùn chung lại mua”, thương nhân này vì muốn khiến cho các tướng quân sanh kiêu mạn nên nói như thế. Các tướng quân liền nói: “Chúng tôi sẽ hùn mua y mỏng cho cô ấy”, nói rồi kêu ni đến nói rằng: “Cô cần loại y mỏng như thế nào, chúng tôi sẽ cúng theo y cô”, ni nói: “Tôi cần loại y mỏng trị giá hai trăm năm mươi tiền”, các tướng quân liền mua loại y mỏng quý giá này cúng cho ni. Tỳ-kheo-ni này mặc y mỏng quý giá này đi khát thực, các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích nữ tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại mặc y mỏng quý giá đi khát thực, giống như phu nhân của vua, vợ của đại thần”. Có Tỳ-kheo-ni thiếu đức tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại mặc y mỏng quý giá đi khát thực”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni muốn xin y mỏng quý giá thì được xin y trị giá cho đến hai tiền rưỡi, nếu xin quá giá tiền này thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề .

Tiền là chỉ cho đại tiền, một đại tiền là mười sáu tiểu tiền. Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề là y này nên xả, tội Ba-dật-đề nên sám.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ-kheo-ni xin y mỏng quý giá trị giá quá hai tiền rưỡi thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, tùy xin được bao nhiêu thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề bấy nhiêu.